

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

98.580.000 kr., der er opført på finansloven 1970-71. Der er altså ikke tale om nedskæring i forhold til det beløb.

Så rejste hr. Lysholt Hansen det spørgsmål, om dette var en varig ordning, om det var noget, der skulle gælde frem i tiden. Hertil vil jeg sige, at der jo, inden folketinget hjemsendes, kommer et forslag til en ny bibliotekslov. Ikke at dette lovforslag vil kunne gennemføres i dette folketingsår, men det vil blive lagt frem til debat, og derved indtræder en situation, som for så vidt gør, at vi skal starte på en frisk. Vi er jo nødsaget til, når en sag forelægges i folketinget, da at erkende, selv om man har andre hensigter, at her er vi i en anden situation. Jeg mener, at de forslag, der arbejdes med i det udvalg, som hr. Lysholt Hansen nævnte, udvalget vedrørende en revision af biblioteksloven, nu vil blive lagt frem i en betænkning, og så vil der i ministeriet blive udarbejdet lovforslag, der så vil komme til folketinget. Og så bliver det folketingets opgave på baggrund af det lovforslag, der kommer, at tage stilling til den fremtidige udvikling.

Det er rigtigt, at jeg er meget optaget af tanken om, at der igennem den ny bibliotekslov kan skabes baggrund for at sikre aktiviteter af forskellig karakter, der modsvarer de ønsker, der findes rundt omkring i landet om, at nye opgaver tages op. Jeg vil også tro, at der i regering og folketing vil være forståelse for, at disse ting er så vigtige, at de uanset de økonomiske hensyn, der taler derimod, må fremmes, men det, jeg blot vil sige hermed, er, at den omstændighed, at vi står over for et lovforslag i folketinget, gør, at vi vil befinde os i en ny situation.

Så må jeg føje til, at det er muligt, uden at jeg i dag tør sige noget sikkert om det, at vi kommer til at diskutere ændringer med hensyn til byrdefordelingen. Jeg tør ikke sige, hvilken sats man vil låse sig fast på i lovforslaget, fordi der ikke er udarbejdet noget lovforslag, men der ligger her betydelige spillemuligheder, og jeg understreger det, fordi det betyder, at en debat om, hvad der skal ske i finansåret 1972-73 og fremover, ikke er relevant på dette tidspunkt, hvor vi står uden den baggrund af viden, som vi må have just foran fremsættelsen af et lovforslag, der tager nye aspekter, nye

perspektiver, op til almindelig åben debat her i tinget. Så afhænger det af, hvordan man vil prioritere disse ting i forhold til andre ting, og dermed er vi altså ude i en anden situation, som jeg nu har understreget det et par gange.

Må jeg sige med hensyn til forfatterhonorarerne, at jeg ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte, at jeg ville undersøge, hvorledes der kunne ydes forfatterne kompensation for den nedsættelse, der automatisk fulgte efter bestemmelserne, altså den lovtekniske følge af lovforslaget, og jeg føjede til, at jeg håbede, vi ville nå igennem til en rimelig løsning. Jeg kan ikke i dag sige noget konkret om, hvordan vi kan nå igennem til en sådan løsning, men det er et spørgsmål, som vi vil få mulighed for at tage op under behandlingen af lovforslaget i udvalget.

Jeg takker for den tilslutning, der er givet til lovforslagets gennemførelse.

Lysholt Hansen: Jeg håber, vi under det udvalgsarbejde, der skal komme, vil møde en lidt mere positiv indstilling både fra ministerens og fra regeringspartiernes side end den, vi har mødt her i salen.

Specielt vil vi gerne have belyst, hvorledes man generelt forholder sig fra regeringens side over for de såkaldte små refusioner. Denne biblioteksrefusion er jo den eneste af de såkaldte små refusioner, der indtil nu er rørt ved. Jeg synes, det ville være naturligt, om man lod dette indgå i den samlede byrdefordelingsplan mellem stat, amter og kommuner og ikke foregreb noget her.

Jeg er glad for ministerens bemærkning om, at dette ikke — det var godtnok lidt tågesnak, men alligevel — greb ind i det følgende finansår. Jeg tror, jeg har opfattet det rigtigt — og jeg vil i hvert fald arbejde ud fra, at jeg har opfattet det rigtigt — at der ikke er tale om en fortsat besparelse. Men må jeg ikke have lov at sige, at vi havde indtil 1964-65 en lov, der betød et statstilskud på 28½ pct. af de samlede udgifter. Nu har vi en lov, der har bragt statens tilskud ned på omkring et sted mellem 30 og 31 pct., altså af de samlede driftsudgifter, og det er en af de ting, jeg gerne vil have belyst i udvalget: hvor langt er vi kommet ned? For man skal ikke glemme, at